

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 777
din 27.08.2008**

Dosar nr.: 63/2008

Petiția nr.: 1222 din data 15.01.2008

Petent : K N

**Reclamat: Radio „Doina” Constanța, Cotidianul „Telegraf”,
Televiziunea TV Neptun**

**Obiect: emisiuni radio si tv cu caracter discriminatoriu, respectiv
publicarea unui articol discriminator pe motive rasiale**

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1 K N , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. Radio Doina, cu sediul în Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr.5, jud
Constanța

1.2.2. Cotidianul Telegraf, cu sediul în Constanța, bd. Mamaia, nr.296, jud
Constanța

1.2.3. Televiziunea TV Neptun, cu sediul în Constanța, bd. Mamaia, nr.241,
jud Constanța

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul sesizează cu privire la modul în care mijlocele mass-media au
redat un incident în care a fost implicat.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sesizarea petentului se referă la faptul că acesta deține un spațiu
comercial care a fost ocupat abuziv și închiriat infracțional de o familie, care
desfășoară activitate comercială în acel spațiu. La data întâmplării incidentului
sesizat, petentul , împreună cu familia a intrat și s-au instalat în acel spațiu.
Petentul susține că au fost agresați atât de familia chiriașă , cât și de poliția
venită să aplaneze conflictul.

3.2 În urma acestui conflict a apărut în presă un articol care îl acuză pe petent. De acest articol se consideră discriminat petentul, deoarece i se aduc jigniri, insinuând acțiunea sa ca fiind una teroristă. Petentul sesizează și cu privire la modul în care Radio Doina și TV Neptun au redat respectivul incident, susținând că s-a făcut referire la apartenența lui națională.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.6106, din 23.04.2008 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 6103 din 23.04.2008 a fost citată Televiziunea TV Neptun, prin reprezentant, prin adresa 6105 din 23.04.2008 a fost citat Radio „Doina”, prin reprezentant, iar prin adresa 6104 din 23.04.2008 a fost citat Cotidianul Telegraf, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.05.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Sesizarea petentului se referă la faptul că acesta deține un spațiu comercial care a fost ocupat abuziv și închiriat infracțional de o familie, care desfășoară activitate comercială în acel spațiu. La data întâmplării incidentului sesizat, petentul, împreună cu familia a intrat și s-au instalat în acel spațiu. Petentul susține că au fost agresați atât de familia chiriașă, cât și de poliția venită să aplaneze conflictul.

5.1.2 În urma acestui conflict a apărut în presă un articol care îl acuză pe petent. De acest articol se consideră discriminat petentul, deoarece i se aduc jigniri, insinuând acțiunea sa ca fiind una teroristă. Petentul sesizează și cu privire la modul în care Radio Doina și TV Neptun au redat respectivul incident, susținând că s-a făcut referire la apartenența lui națională fiind denumit în conținutul articolului „cetățeanul sirian”

Susținerile reclamațiilor

5.2.1 Reclamata TV NEPTUN susține că materialul realizat de reporterii televiziunii în speță, a fost realizat respectându-se normele deontologiei profesionale. Pe parcursul știrii el este numit „sirianul” și „cetățeanul sirian”, ca element de identificare și nu pentru a i se aduce prejudicii de orice fel.

5.2.2 Reclamata Radio Doina arată că în cadrul buletinelor difuzate de către postul radio au fost relatate doar fapte fără a se trage concluzii, aratându-se că este vorba despre un cetățean cu naționalitate siriană și că problema în fapt va fi rezolvată în instanță.

5.2.3 Recamata Cotidianul Telegraf nu a transmis nici un punct de vedere cu privire la articolul „Restaurantul La Mama la un pas de a fi închis” publicat în 10 ianuarie 2007.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petentul sesizează cu privire la modul în care mijlocele mass-media au redat un incident în care a fost implicat făcându-se referire la apartenența națională a acestuia.

7.1. **În drept**, având în vedere situația prezentată și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că potrivit legii nr.504/2002 privind audiovizualul, cu modificările și completările ulterioare, în art.3 se dispune: „(1) Prin difuzarea și retransmisia serviciilor de programe se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea, educarea și divertismentul publicului, cu respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale ale omului.

(2) Toți radiodifuzorii au obligația să asigure informarea obiectivă a publicului prin prezentarea corectă a faptelor și evenimentelor și să favorizeze libera formare a opiniilor.

7.2. Potrivit art. 40 „Este interzisă difuzarea de programe care conțin orice formă de incitare la ură pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex sau orientare sexuală. În continuare, art. 41 prevede ca “(1) Orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, ale cărei drepturi sau interese legitime, în special reputația și imaginea publică, au fost lezate prin prezentarea de fapte inexacte în cadrul unui program, beneficiază de dreptul la replică sau la rectificare”.

7.3. Pe de altă parte, în conformitate cu Decizia 187/2006 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Art. 42 „(1) Orice persoană are dreptul la propria imagine. (2) În cazul în care în emisiunile audiovizuale se aduc acuzații unei persoane privind fapte sau comportamente ilegale ori imorale, acestea trebuie susținute cu dovezi, iar persoanele acuzate au dreptul să intervină pentru a-și exprima punctul de vedere; dacă acuzațiile sunt aduse de radiodifuzor, acesta trebuie să respecte principiul audiatur et altera pars.

(3) Realizatorii emisiunilor au obligația să respecte dreptul persoanei la propria imagine și să pună în vedere interlocutorilor să probeze afirmațiile acuzatoare sau să indice, cel puțin, probele care le susțin; stăruința moderatorului trebuie să fie convingătoare, astfel încât să ajute publicul să-și formeze o opinie corectă.

(4) Realizatorii emisiunilor au obligația să nu permită invitaților să folosească un limbaj injurios sau să instige la violență împotriva altor persoane.

(5) Sunt interzise în programele audiovizuale orice referire peiorativă la adresa persoanelor în vârstă sau cu dizabilități, precum și punerea acestora în situații ridice ori umilitoare.

(6) Programele audiovizuale trebuie să respecte dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie”.

7.4. De asemenea, potrivit art. 71 „(1) În programele de știri și dezbateri informarea în probleme de interes public, de natură politică, economică, socială și culturală, trebuie să respecte următoarele principii:

a) asigurarea imparțialității, echilibrului și favorizarea liberei formări a opiniilor, prin prezentarea principalelor puncte de vedere aflate în opoziție, în perioada în care problemele sunt în dezbateri publice;

b) asigurarea unei distincții clare între faptele și opiniile prezentate;

c) evitarea oricăror forme de discriminare pe considerente de rasă, etnie, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau vârstă.

7.5. Din acest punct de vedere, examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile legii nr.504/2002, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director constată că în realizarea programelor de știri, dezbateri, precum și în difuzarea de programe, respectarea principiului nediscriminării este garantat în mod particular în domeniul audiovizualului. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

7.6. Astfel, în speța dedusă soluționării, constatăm existența unei reglementări speciale, Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, legea audiovizualului, în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general. Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept *“specialia generalibus derogant”* potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală. Acest aspect este cu atât mai evident, cu cât competența de a analiza și dispune sancțiuni în privința realizatorilor de programe, de programe de știri, de programe de dezbateri, a realizatorilor de emisiuni, în domeniul audiovizualului, excede competențelor Colegiului Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

7.7. Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor care se consideră lezate prin conținutul programelor, respectiv realizarea emisiunilor în domeniul audiovizualului, Colegiul Director reține că potrivit prevederilor art. 10 din legea nr.504/2002 privind audiovizualul, cu modificările și completările ulterioare, „(1) Consiliul Național al Audiovizualului este autoritatea publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale.

7.8. Potrivit art. 10 alin. 3 din legea nr. 504/2002 „În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale Consiliul are obligația să asigure: a) respectarea exprimării pluraliste de idei și de opinii în cadrul conținutului serviciilor de programe transmise de radiodifuzorii aflați sub jurisdicția României; b) pluralismul surselor de informare a publicului; c) încurajarea liberei concurențe; d) un raport echilibrat între serviciile naționale de radiodifuziune și serviciile locale, regionale ori tematice; e) protejarea demnității umane și protejarea minorilor; f) protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale; g) transparența mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual; h) transparența activității proprii.

7.9. Potrivit alin.5 al art. 10 din legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare „*Controlul exercitat de Consiliu asupra conținutului serviciilor de programe oferite de radiodifuzori și a ofertei de servicii de programe asigurate de distribuitorii de servicii se realizează, de regulă, periodic și ori de câte ori Consiliul consideră că este necesar sau primește o plângere cu privire la nerespectarea de către un radiodifuzor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu sau a obligațiilor înscrise în licența audiovizuală*”.

7.10. În același sens, Colegiul Director reține că Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare și Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, prevăd în mod expres procedura de soluționare a plângerilor cu privire la nerespectarea de către un radiodifuzor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu sau a obligațiilor legale.

7.11. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii, indicarea expresă a reclamatului în calitate de realizator de emisiune, și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că primele două capete de cerere referitoare la emisiunile difuzate de către Radio Doina și TV NEPTUN nu sunt de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.12 Colegiul Director a analizat cel de-al treilea capăt de cerere referitor la articolul publicat în Cotidianul Telegraf în data de 10 ianuarie 2007 sub titlul „Restaurantul La Mama la un pas de a fi închis”.

7.13 Colegiul Director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratănd pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

7.14. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are

dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

7.15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 par.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

7.16. În acest sens, “Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, **este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, par.59, cauza Bladet Tromsø and Stensaa v. Norway, par.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, par.58). Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de ‘câine de pază public’. (CEDO, între altele, cauza Thorgeirson vs. Islanda, cauza Bladet Tromsø and Stensaa vs. Norway, cauza Dichand and others v. Austria, cauza Prisma Press v. France).

7.17. Subiectul de interes public a fost definit în jurisprudența de contencios european drept orice **„chestiune care afectează viața comunității”** (CEDO, cauza Lingens vs. Austria). Interesul public nu se rezumă la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea. „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public”(Decizia CEDO, cauza Thorgeirson vs. Islanda). „...A lipsi publicul de informații asupra funcționării serviciilor publice înseamnă a ignora un drept fundamental într-o democrație.” (Decizia CEDO, cauza Observer și Guardian vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

7.18. Curtea Europeana a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a

chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra. În acest sens, atunci când este pusă în discuție libertatea discursului „politic” înțeles în sensul cel mai larg, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă.

7.19. În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel în cazul autorului, care este ziarist sau politician membru al opoziției și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc, marja de apreciere este restrânsă iar protecția libertății de exprimare este maximă. În cazul autorului, funcționar public sau persoană privată care își exprimă opinia sau ideile cu privire la aspecte ce privesc o altă persoană privată, marja de apreciere este întinsă și protecția libertății de exprimare este restrânsă.

7.20. Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director constată că acestea vizează afirmații cuprinse într-un articol de presă publicat în cotidianul „Telegraf”. Obiectul dedus soluționării petiției este circumscris analizei afirmațiilor în cauză, ceea ce presupune, în prima instanță, constatarea existenței afirmațiilor și în ultimă instanță constatarea conținutului afirmațiilor, sub aspectul incidenței sau nu a prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.21. Referindu-ne la afirmații care pot face obiectul unor plângeri deduse soluționării, astfel cum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat în jurisprudența sa, este necesară constatarea existenței/inexistenței afirmațiilor precum și examinarea întregului complex de împrejurări în care cuvintele au fost rostite. Astfel, utilizarea unor sintagme precum „țigan/țigani”, „rom/romi”, „homosexuali”, „sidos” „cioară/ciori”, etc., referitoare la anumite categorii de persoane trebuie analizate contextual raportate la întreg, având în vedere modul și locul în care au fost făcute, motivul, declarațiile, articolele, publicațiile, titlul articolelor cât și conținutul acestora, punctele de vedere ale celor care le-au scris sau prezentat, modul și contextul în care au fost făcute precum și impactul, efectul acestora. (vezi în acest sens Hotărârea nr. 212 din 02.09.2005 privind folosirea expresiilor „homosexual”, Hotărârea nr.323 din 28.11.2005, privind afirmații de genul „romi expulzați din statele civilizate, din cauza infracțiunilor comise. Ei ne fac de râs...”, Hotărârea nr.9 din 17.01.2006 privind folosirea expresiilor „țigani”, Hotărârea nr. 165 din 06.06.2006 privind afirmații la adresa minorității maghiare, Hotărârea nr.251 din 07.06.2006 privind afirmații de genul „cioara”).

7.22. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne

situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.23. Referindu-ne la elementele constitutive ale discriminării astfel cum este reglementată în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, și la obiectul autosesizării referitoare la acte sau fapte, care în speța noastră îmbracă forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, reținem că se fac referiri la apartenența națională a petentului însă în aprecierea tratamentului diferențiat, astfel cum a procedat în jurisprudența sa (vezi infra parag. 7.21), Colegiul Director trebuie să analizeze întregul complex de împrejurări care vizează afirmațiile, cuvintele sau informațiile exprimate.

7.24. Or, per ansamblu, textul reprezintă o relatare a unui incident privind un spațiu în care se desfășura o activitate cu caracter comercial. În acest sens, nu poate fi reținută existența unei intenții sau a unui efect de a leza în mod gratuit și nejustificat reputația persoanelor în cauză. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.25. Reacția autorului în raport cu modul în care relatează evenimentul nu permite reținerea elementului de deosebire, restricție, excludere, preferință datorită originii etnice, în speță, având ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege. Astfel, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.26. În raport cu obiectul autosesizării, constatând că afirmațiile în cauză nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare în accepțiunea O.G. nr.137/2000, republicată, devine redundantă analiza incidenței art.15 din O.G. nr.137/2000, cu atât mai mult cu cât în speță, nu s-a putut reține scopul sau urmărirea restrângerii sau înlăturării recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului, ori a unor drepturi recunoscute de lege, ceea ce determină implicit neîndeplinirea unei cerințe esențiale a legii în vederea

constatării faptei prevăzute la art.15, respectiv: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propaganda naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament **care are ca scop sau vizează** atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate în petiție la capătul 1 și 2 de cerere nu intră sub incidența O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

2. faptele prezentate la capătul 3 de cerere nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

3. clasarea dosarului;

4. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Călea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ISTVAN HALLER – Membru

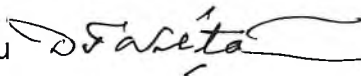
GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 29.12.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

